

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय आरण्यके
॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āñdavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ हरिः ओ(४)म् ॥

नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम् ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

सहृ वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां
वयग्ग स्वर्गं लोकमेष्यामो वयमेष्याम् इति
तेऽसुरास्सन्नह्य सहस्रैवाचरन्ब्रह्मचर्येण तपसैव
देवास्तेऽसुरा अमुह्यगस्ते न प्राजानुगगस्ते
पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन्प्रसृतेन
वै यज्ञेन देवास्स्वर्गं लोकमायन्प्रसृते
नासुरान्पराऽभावयन्प्रसृतो हृ वै
यज्ञोपवीतिनो यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो
यत्किञ्च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यर्थीते यज्ञत एव
तत्स्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यज्ञते
वा यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत
उपवीय दक्षिणं बाहुमुखरतेऽवधत्ते सव्यमिति

Please let us know of any errors in this text.

यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं प्राचीनावीतगं
सुंवीतं मानुषम् ॥ 1 ॥

रक्षागंसि हवा पुरोऽनुवाके तपोग्रामतिष्ठन्ते
तान्प्रजापतिर्विरेणोपामन्त्रयत् तानि
वरंमवृणीतादित्यो नो योद्धा इति
तान्प्रजापतिरब्रवीद्योधर्युध्वमिति
तस्मादुत्तिष्ठन्तुगुं हवा तानि
रक्षागस्यादित्यं योधर्यन्ति
यावदस्तुमन्वगत्तानि हु वा
एतानि रक्षागंसि गायत्रियाऽभिंमन्तितेनाभसा
शाम्यन्ति तदु हु वा एते ब्रह्मवादिनः
पूर्वाभिमुखास्सम्यायां गायत्रियाऽभिंमन्तिता
आपं ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता
एता आपो वृग्गीभूत्वा तानि रक्षागंसि
मन्देहाऽरुणे द्विपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं
प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानुमवं धून्वन्त्युद्यन्तमस्तु
यन्तमादित्यमभिध्यायन्कुर्वन्नाह्नुणो
विद्वान्त्सकलं भद्रमश्वुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति
ब्रह्मैव सन्न्रह्माप्येति य एवं वेद ॥ 2 ॥

यद्देवा देवुहेळन् देवांसश्कृमा वृयम्।
 आदिंत्यास्तस्मान्मा मुश्चतुर्तस्युर्तेन् मामिति।
 देवां जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृतमूदिम।
 तस्मान्न इह मुश्चतु विश्वे देवास्संजोषसः।
 कृतेन द्यावापृथिवी कृतेन त्वगं संरस्वति।
 कृतान्नः पाह्येनसो यत्किञ्चानृतमूदिम।
 इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमौ धाता बृहस्पतिः।
 ते नौ मुश्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिम।
 सजातशग्ंसादुत जामिशग्ंसाञ्चायसूशशग्ंसादुत
     वा कर्णीयसः।
 अनाधृष्टं देवकृतं यदेनस्तस्मात्वमस्माज्जातवेदो
     मुमुग्धि।
 यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्ठीवदभ्यागं
     शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वृयम्।
 अग्निर्मा तस्मादेनसो गारहपत्यः
     प्रमुश्चतु चकृम यानि दुष्कृता।
 [अग्निर्मा तस्मादेनसः प्रमुश्चतु
     चकृम यानि दुष्कृता।]
 येन त्रितो अर्णवान्निर्बमूव येन
     सूर्यं तमसो निर्मुमोच।
 येनेन्द्रो विश्वा अजाहादरातीस्तेनाहं ज्योतिष्

ज्योतिरानशान् आक्षि।
 यत्कुर्सौदमप्रतीत्तुं मयेह येन युमस्य
 निधिना चरामि।
 एतत्तदग्ने अनृणो भवामि जीवन्नेव
 प्रति तत्ते दधामि।
 यन्मये माता यदा पिपेष यदन्तरिक्षं
 यदाशसाऽतिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता
 यदापं इमं मै वरुणं तत्वा यामि त्वं नौ
 अग्ने स त्वं नौ अग्ने त्वमग्ने अयासि ॥ ३ ॥
 मुमुग्धि सुस च ॥ ३ ॥

यदर्दीव्यनृणमहं बभूवादिथ्सन्वा
 सञ्जुगरु जनेभ्यः।
 अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुच्छताम्।
 यद्वस्ताभ्यां चकरु किल्बिषाण्यक्षाणां
 वग्नुमुपजिघ्रमानः।
 उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च
 तान्यपसरसावनुदत्तामृणानि।
 उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि
 यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्।
 नेत्रं कृष्णानृणव इथसमानो युमस्य

लोके अधिरञ्जुरायां।
 अवं ते हेऽु उद्गुतममिमं मै वरुण
     तत्त्वां यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने।
 सङ्कुसुको विकुसुको निरक्षुथो यश्च निस्वनः।
 ते(२)ऽस्मद्यक्षमनांगसो दूरादूरमचीचतम्।
 निर्यक्षमचीचते कृत्यां निरक्षतिं च।
 तेन् यो(२)ऽस्मथसमृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि।
 दुश्शग्नसानुश्शग्नसाभ्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्यो(२)ऽस्मथसमृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि।
 सं वर्चसा पर्यसा सं तुनूभिरग्नमहि
     मनसा सगंशिवेन।
 त्वष्टा नो अत्र विदधातु रायोऽनुमार्ष
     तन्वो(२) यद्विलिष्टम्॥ ४॥
 कृत्यां निरक्षतिं च पश्च च॥ ४॥
 आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्निर्वरेण्यः।
 पुनस्ते प्राण आयाति परा यक्षमग्न सुवामि ते।
 आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो
     घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि।
 घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं
     पुत्रमभिरक्षतादिमम्।

इममग्नु आयुषे वर्चसे कृधि
 तिग्ममोजो वरुण सगंशिशाधि।
 मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छु विश्वे
 देवा जरंदष्टिर्यथाऽसत्।
 अग्नु आयूग्णिषि पवसु आसुवोर्जमिषन्न नः।
 आरे बाधस्व दुच्छुनाम्।
 अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चस्सुवीर्यम्।
 दधंद्रयिं मयि पोषम्।
 अग्निरक्षिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः।
 तर्मामहे महाग्रयम्।
 अग्ने जातान्प्रणुदा नस्सपलान्प्रत्यजाताज्जातवेदो
 नुदस्व।
 अस्मे दीदिहि सुमना अहैङ्कर्ष्णन्ते स्याम
 त्रिवर्षुथ उद्घौ।
 सहसा जातान्प्रणुदा नस्सपलान्प्रत्यजाताज्जातवेदो
 नुदस्व।
 अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयग्ग स्याम्
 प्रणुदा नस्सपलान्।
 अग्ने यो नोऽभितो जनो वृक्ते
 वारो जिघाग्नसति।

तागस्त्वं वृत्रहञ्जहि वस्वस्मभ्यमाभर।
 अग्ने यो नौऽभिदासति समानो यश्च निष्टयः।
 तं वयगं सुमिधं कृत्वा
 तुभ्यं मन्त्रेऽपि दध्मसि।
 यो नश्शपादशंपतो यश्च नश्शपतश्शपात्।
 उषाश्च तस्मै निम्रुक्त्व सर्वं पापगं समूहताम्।
 यो नस्सुपलो यो रणो मर्तोऽभिदासति देवाः।
 इध्मस्येव प्रक्षायतो मा तस्योच्छेष्ठि किञ्चन।
 यो मां द्वेष्टि जातवेदो यं चाहं द्वेष्मि यश्च माम्।
 सर्वागस्तानग्ने सन्दह यागश्चाहं द्वेष्मि ये च माम्।
 यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः।
 निन्दाद्यो अस्मान्दिप्साच्च सर्वागस्तान्मष्मषा कुरु।
 सगंशितं मे ब्रह्म सगंशितं वीर्या(२)म् बलम्।
 सगंशितं क्षत्रं मे जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः।
 उदैषां बाहू अतिरमुद्वर्चो अथो बलम्।
 क्षिणोमि ब्रह्मणाऽभित्रानुन्नयामि स्वां(२) अहम्।
 पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनश्श्रोत्रं म्
     आगात्पुनः प्राणः पुनराधीतं म् आगात्।
 [पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनश्श्रोत्रं म्
     आगात्पुनः प्राणः पुनराकूतं म्
     आगात्पुनश्चितं पुनराधीतं म् आगात्।]

वैश्वानरो मेऽद्ब्यस्तनूपा अवंबाधतां
दुरितानि विश्वा॥ ५ ॥

पोषं दध्मसि पुरोहितश्वत्वारिं च ॥ ५ ॥

वैश्वानराय प्रतिवेदयामो यदीनृणगं
संज्ञरो देवतासु।
स एतान्पाशान्मुचुन्मवेद स नौ
मुश्चातु दुरितादवद्यात्।

वैश्वानरः पवयान्नः पुवित्रैर्थसंज्ञरमभि
धावान्म्याशाम्।

अनाजानन्मनसा याचमानो यदत्रैनो
अव तथसुवामि।

अमी ये सुभगे दिवि विचृतौ नाम तारके।

प्रेहामृतस्य यच्छतामेतद्वद्धकमोचनम्।

विजिहीर्ष लोकान्कृधि बन्धान्मुश्चासि बद्धकम्।

योनेरिव प्रच्युतो गर्भस्सर्वान्पथो अनुष्व।

स प्रजानन्मतिंगृभ्णीत विद्वान्मजापतिः

प्रथमजा ऋतस्य।

अस्माभिर्दत्तं जरसः परस्तादच्छन्नं
तन्तुमनु सञ्चरेम।

ततं तन्तुमन्वेके अनुसञ्चरन्ति येषां॥

दृतं पित्र्यमायनवत्।
 अबन्धेके ददतः प्रयच्छदातुं
     चेच्छक्नवागुसस्वर्ग एषाम्।
 आरभेथामनुसग्रभेथाग् समानं
     पन्थामवथो घृतेन।
 यद्वां पूर्तं परिविष्टं यदग्नौ तस्मै
     गोत्रायेह जायापती सग्रभेथाम्।
 यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं
     पितरं वा जिहिग्नसिम।
 अग्निर्मा तस्मादेनसो गारहपत्य उन्नो
     नेषद्वुरिता यानि चकृम।
 भूमिर्माताऽदितिर्नो जनित्रं
     भ्राताऽन्तरिक्षमभिशस्त एनः।
 द्यौर्नः पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा
     मा विविध्म लोकात्।
 यत्रं सुहार्दस्मुकृतो मदन्ते विहाय रोगं
     तुन्वा(२)ग् स्वायाम्।
 अश्लोणाङ्गरहुतास्स्वर्गे तत्र पश्येम
     पितरं च पुत्रम्।
 यदन्नमद्म्यनृतेन देवा दास्यन्नदास्यन्नुत
     वा करिष्यन्न।

यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किञ्चं
प्रतिजग्राहमन्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु।

यदन्नमन्निर्मा बहुधा विरूपं वासो
हिरण्यमुत गामजामविम्।

यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किञ्चं
प्रतिजग्राहमन्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु।

यन्मे मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन।

[यन्मयां मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन।]

सर्वस्मान्मेळिंतो मोग्धि त्वग्ं हि
वेत्थं यथात्थम्॥ 6॥

[सर्वस्मान्मेळिंतो मोग्धि त्वग्ं हि
वेत्थं यथात्थम्॥ 6॥]

चरेम् पुत्रगं षटचं॥ 6॥

वातरशना हु वा ऋषयश्श्रमुणा ऊर्ध्वमन्थिनो
बंभूवुस्तानृषयोऽर्थमायुग्गस्ते
निलायमचरग्गस्तेऽनुप्रविशः कूशमाण्डानि
तागस्तेष्वन्विविन्दञ्छुद्धयो च तपसा च
तानृषयोऽब्रुवन्कथा निलायं चरथेति त
ऋषीनब्रुवन्नमो वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धान्नि
केनं वस्सपर्यमेति तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो

ब्रूत् येनारेपसंस्यामेति त एतानि
 सूक्तान्यपश्यन् यद्देवा देवहेळन् यदर्दीव्यनृणमहं
 बभूवायुष्टे विश्वतो दधिदित्येतैराज्यं जुहुत
 वैश्वानराय प्रतिवेदयाम् इत्युपतिष्ठतु
 यदर्वचीनमेनो भूणहृत्यायास्तस्मान्मोक्ष्यध्व
 इति त एतैरजुहवुस्तेऽरेपसौऽभवन्कर्मा -
 दिष्वेतैर्जुहुयात्पूतो देवलोकान्थसमश्वते ॥ 7 ॥

कृश्माण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत् यथा स्तेनो
 यथा भूणहैवमेष भंवति योऽयोनौ रेतस्मिश्वति
 यदर्वचीनमेनो भूणहृत्यायास्तस्मान्मुच्यते
 यावदेनो दीक्षामुपैति दीक्षित एतैस्संतुति
 जुहोति संवथ्सरं दीक्षितो भंवति
 संवथ्सरादेवात्मानं पुनीते मासं दीक्षितो
 भंवति यो मासस्संवथ्सरस्संवथ्सरादेवात्मानं
 पुनीते चतुर्विंशतिग्रन्थं रात्रीर्दीक्षितो भंवति
 चतुर्विंशतिर्धमासास्संवथ्सरस्संवथ्सरादेवात्मानं
 पुनीते द्वादशं रात्रीदीक्षितो भंवति द्वादशं
 मासास्संवथ्सरस्संवथ्सरादेवात्मानं पुनीते
 षड्ग्रात्रीर्दीक्षितो भंवति षड्ग्रा
 क्रृतवस्संवथ्सरस्संवथ्सरादेवात्मानं पुनीते

तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति त्रिपदा
 गायुत्री गायत्रिया एवात्मानं पुनीते न
 मागुसमश्रीयान्न लियुमुपेयान्नोपर्यासीत्
 जुगुप्सेतानृतात्पयो ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू
 राजुन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो सौम्येऽप्यध्वर
 एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
 धानास्सकून्धृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय ॥ 8 ॥

अजान् ह वै पृश्नीगस्तपस्यमानान्नहं
 स्वयुम्बव्यानरूपत्त ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं
 तां देवतामुपांतिष्ठन्त यज्ञकामास्त एतं
 ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त
 यद्युचोऽध्यर्गीषत ताः पय आहुतयो
 देवानामभवन् यद्यजूग्षि घृताहुतयो यथ्सामानि
 सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो
 यद्ब्राह्मणार्नीतिहसान्पुराणानि कल्पान्नाथा
 नाराशगुसीमदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः क्षुधं
 पाप्मानुमपांघनपहतपाप्मानो देवास्स्वर्गं
 लोकमायन्नहण्ससायुज्यमृषयोऽगच्छन् ॥ 9 ॥

पश्च वा एते महायज्ञास्सतति प्रतायन्ते
 सतति सन्तिष्ठन्ते देवयज्ञः पितृयज्ञो

भूतयुज्ञो मनुष्ययुज्ञो ब्रह्मयुज्ञ इति यदुग्नौ
 जुहोत्यपि सुमिधुं तद्वेवयुज्ञस्सन्तिष्ठते
 यत्पितृभ्यस्स्वधा करोत्यप्यपस्तत्पितृयुज्ञस्सन्तिष्ठते
 यद्भूतेभ्यो बुलिग्न हरति तद्भूतयुज्ञस्सन्तिष्ठते
 यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययुज्ञस्सन्तिष्ठते
 यथस्वाध्यायमधीयीतैकामप्युचं यजुस्सामं वा
 तद्ब्रह्मयुज्ञस्सन्तिष्ठते यद्वचोऽधीते पर्यसः
 कूल्यां अस्य पितृन्थस्वधा अभिवंहन्ति
 यद्यजूग्षि घृतस्य कूल्यां यथसामानि सोमं
 एम्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधौः कूल्यां
 यद्ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्नाथां
 नाराशग्ंसीर्मदसः कूल्यां अस्य पितृन्थस्वधा
 अभिवंहन्ति यद्वचोऽधीते पर्य आहुतिभिरेव
 तद्वेवागस्तर्पयति यद्यजूग्षि घृताहुतिभिर्यथसामानि
 सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो
 मध्वाहुतिभिर्यद्ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि
 कल्पान्नाथां नाराशग्ंसीर्मदाहुतिभिरेव
 तद्वेवागस्तर्पयति त एनं तृष्णा आयुषां
 तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
 ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च तर्पयन्ति ॥ 10 ॥

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि
 ग्रामाद्धृदिर्दरुश उदीच्यां प्रागुदीच्यां वोदित
 आदित्ये दक्षिणत उपवीयोपविश्य
 हस्ताववनिज्य त्रिराचामेदिद्वः परिमृज्य
 सुकृदुपस्पृश्य शिरश्कृषी नासिके
 श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्तिराचामति तेन
 क्रृचः प्रीणाति यदिद्वः परिमृजति तेन
 यजुग्णिषि यथसुकृदुपस्पृशति तेन सामानि
[यथसुव्यं पाणिं पादौ प्रोक्षति]
 यच्छ्रुश्कृषी नासिके श्रोत्रे
 हृदयमालभते तेनाथर्वाङ्गिरसौ
 ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्नाथा
 नाराशगंसीः प्रीणाति दर्भाणां
 मुहुरुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा
 प्राडासीनस्वाध्यायमधीयीतापां वा
 एष औषधीनागं रसो यद्भर्मस्सरसमेव
 ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी **[पाणीपादौ]**
 कृत्वा सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै
 यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा वागेतत्परममुक्षरं
 तदेतद्वचाऽभ्युक्तं मृचो अक्षरे परमे

व्योम्‌न् यस्मिन्देवा अधि विश्वे
 निषेदुर्यस्तन्न वेद् किमृचा कंरिष्यति य
 इत्तद्विदुस्त इमे समांसत् इति त्रीनेव
 प्रायुङ्क्त् भूर्भुवस्स्वरित्याहृतद्वै वाचस्सत्यं
 यदेव वाचस्सत्यं तत्प्रायुङ्क्ताथं
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह
 पृच्छौऽर्धर्चशोऽनवानगं सविता श्रियः
 प्रसविता श्रियमेवाप्रोत्यथौऽप्रज्ञातयैव
 प्रतिपदा छन्दागसि प्रतिपद्यते ॥ 11 ॥

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमर्धीयीत् दिवा नक्तं
 वेति ह स्माह शौच आह्लेय
 उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत
 व्रजन्नुतासीन उत शयानोऽधीर्यैतैव
 स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं
 विद्वान्स्वाध्यायमर्धीते नमो ब्रह्मणे
 नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम् ओषधीभ्यः।
 नमो वाचे नमो वाचस्पतये
 नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥ 12 ॥

मध्यन्दिने प्रबलमर्धीयीतासौ खलु वावैष
 आदित्यो यद्ब्राह्मणस्तस्मात्तरहि

तेक्षिणैषं तपति तदेषाऽभ्युक्ता।
 चित्रं देवानामुद्गादर्नीकं
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः।
 आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षगुं सूर्यं आत्मा
 जगतस्तस्थुषश्वेति स वा एष यज्ञस्सद्यः
 प्रतायते सद्यस्मन्तिष्ठते तस्य प्राक्सायमवभूथो
 नमो ब्रह्मण् इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप
 उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किञ्च
 ददाति सा दक्षिणा ॥ 13 ॥

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं
 विद्युदग्निर्वरुषगं हविस्तंनयिलुर्वषट्कारो
 यदवस्फूर्जाति सोऽनुवषट्कारो
 वायुरात्माऽमावास्या स्विष्टकृद्य एवं
 विद्वान्मेघे वरुषति विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति
 पवमाने वायावमावास्यायाग् स्वाध्यायमर्धाते
 तप एव तत्प्यते तपो हि स्वाध्याय
 इत्युत्तमं नाकर्ग् रोहत्युत्तमस्मानानां
 भवति यावन्तग् ह वा इमां वित्तस्य
 पूर्णा ददर्थस्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं
 जयति भूयाग्रसं चाक्षयं

चापं पुनर्मृत्युं जंयति ब्रह्मणस्सायुज्यं गच्छति ॥ 14 ॥

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ

यदाऽऽत्माऽशुचिर्यदेशस्समृद्धिर्देवतानि

य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदिते

ब्रजग्गस्तिष्ठन्नासीनशशायानोऽरण्ये

ग्रामे वा यावत्तरसग्गं स्वाध्यायमर्धीते

सर्वान्लोकाभ्यर्थिते सर्वान्लोकाननृणोऽनुसञ्चरते

तदेषाऽभ्युक्ता ।

अनृणा अस्मिन्ननृणः परस्मिग्गस्तृतीये

लोके अनृणास्त्याम ।

ये देवयानां उत पितृयाणास्सर्वान्पथो

अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा

जंग्राह तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपाद्यन्नाहुतीनां

यज्ञेन यज्ञस्य दक्षिणाभिर्दक्षिणानां

ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य छन्दोभिश्छन्दसाग्

स्वध्यायेनापेहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा

एतत्तं योऽनूष्मृजत्यभागे वाचि भवत्यभागे

नाके तदेषाऽभ्युक्ता ।

यस्तित्याज सखिविदग्गं सखायं न तस्य

वाच्यपि भागो अस्ति ।

यदीगं शृणोत्युलकगं शृणोति न हि प्रवेदं
 सुकृतस्यु पन्थामिति तस्मांस्वाध्यायोऽध्येतुव्यो
 यं यं क्रतुमर्धीते तेन तेनास्येष्ट
 भवत्युग्मेर्वायोरादित्यस्यु सायुज्यं
 गच्छति तदेषाऽभ्युक्ता।

ये अर्वाङ्कुंत वा पुराणे वेदं विद्वाग्संमितिर्थं
 वदन्त्यादित्यमेव ते परिवदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं
 तृतीयं च हुग्समिति यावतीर्वे देवतास्तास्सर्वा
 वेदविदिं ब्राह्मणे वंसन्ति तस्मांद्ब्राह्मणेभ्यो
 वेदविदभ्यो दिवे दिवे नमस्कुर्यान्नाश्लिलं
 कीर्तयेदेता एव देवताः प्रीणाति ॥ 15 ॥

रिच्यत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो
 याजयति प्रति वा गृह्णाति याजयित्वा प्रतिगृह्य
 वाऽनश्चन्निस्वाध्यायं वेदमर्धीयीत त्रिरात्रं वा
 सावित्रीं गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो दक्षिणा
 वरेण्यैव वरगं स्पृणोत्यात्मा हि वरः ॥ 16 ॥

दुहे हु वा एष छन्दाग्सि यो याजयति स येन
 यज्ञक्रतुनां याजयेष्ठोऽरण्यं परेत्यं शुचौ देशे
 स्वाध्यायमेवैनमर्धीयनासीत तस्यानशनं दीक्षा
 स्थानमुपसद आसनंगं सुत्या वाग्जुहूर्मनं

उपभूदधृतिर्धुवा प्राणो हविस्मामाध्वर्युस्स वा
एष यज्ञः प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणस्समृद्धतरः ॥ 17 ॥

कृतिधाऽवकीर्णि प्रविशति चतुर्धेत्याहृब्रह्मवादिनौ
मरुतः प्राणैरिन्द्रं बलेन् बृहस्पतिं
ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण तस्यैतां
प्रायश्चित्ति विदाश्चकार सुदेवः काश्युपो यो
ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायाग्नं रात्र्यामग्निं
प्रणीयोपसमाधाय द्विराज्यस्योपघातं जुहोति
कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि कामु कामायु
स्वाहा कामाभिंद्रुग्धोऽस्म्यभिंद्रुग्धोऽस्मि कामु
कामायु स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवात्मन्यत्ते
हुत्वा प्रयत्नाज्जुलिः कवातिर्यङ्ग्निमभिमन्त्रयेत् सं मा
सिश्वन्तु मरुतस्समिन्द्रस्सं बृहस्पतिः।
सं माऽयमग्निस्मश्वत्वायुषा च बलेन्
चायुष्मन्तं करोत् मेति प्रति हास्मै मरुतः
प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं प्रति
बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरथसर्वगं
सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत्
त्रिषत्या हि देवा योऽपूत इव मन्येत्
स इत्थं जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत

एवात्मानमायुरेवात्मन्धत्ते वरो दक्षिणा
वरेण्येव वरगं स्पृणोत्यात्मा हि वरः ॥ 18 ॥

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये
भूर्भूवस्स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्मकोशं
प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जलं
ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपशयंति तं प्रपद्ये
देवान्प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये परीवृतो
वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा
कशयंपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धनं
ब्रह्मोत्तरा हनुर्यजोऽधरा विष्णुरुहदयगं
संवथ्सरः प्रजननमश्चिनौ पूर्वपादावत्रिमध्यं
मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं
काण्डं तत् इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं
चतुर्थं स वा एष दिव्यशाकवरशिशशुमारस्तगं
हुय एवं वेदापं पुनर्मृत्युं जयति जयति
स्वर्गं लोकं नाऽध्वनि प्रमीयते
नाप्सु प्रमीयते नाऽग्नौ प्रमीयते
[नाऽग्नौ प्रमीयते नाऽप्सु प्रमीयते]
नानुपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति
ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य क्षितमसि त्वं

भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानाग्
 श्रेष्ठोऽसि त्वां भूतान्युपंपुर्यावर्तन्ते
 नमस्ते नमस्सर्वं ते नमः ॥ 19 ॥
 [नमस्ते नमस्सर्वं ते नमो नमशिशशुकुमाराय नमः ॥ 19 ॥]

[नमः प्राच्ये दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमो
 दक्षिणायै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः
 प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम
 उर्द्धच्यै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम
 ऊर्ध्वायै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मध्ये यै वसन्ति ते मे
 प्रसन्नात्मानश्चिरं जीवितं वर्धयन्ति

नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च
नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः ॥ 20 ॥]

सुह रक्षागंसि यदैवा यददीव्युत्रायुष्टे वैश्वानुराय वातरशना ह
कूशमाण्डैरुजान् हु पश्च ब्रह्मयज्ञेन् ग्रामे मध्यन्दिने तस्य वै
मेघस्तस्य वै द्वौ रिच्यते दुहे हैं कतिधाऽवकीर्णा भूरेकान्नविगंशतिः ॥ 20 ॥

सहु वातरशना दुहे हु त्रयोविगंशतिः ॥ 20 ॥

[सुह रक्षागंसि यदैवास्सप्तदश यददीव्युन्पश्चदशायुष्टे
चतुर्स्त्रिगंशद्वैशानुराय षड्विगंशतिर्वातरशना ह
कूशमाण्डैरुजान् हु पश्च ब्रह्मयज्ञेन् ग्रामे मध्यन्दिने तस्य
वै मेघस्तस्य वै द्वौ रिच्यते दुहे हैं कतिधाऽवकीर्णा
भूर्नमः प्राच्ये विगंशतिः ॥ 20 ॥]

[सहं ब्रह्मयज्ञेन विगंशतिः ॥ 20 ॥]

ओं।

नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये
नमः पृथिव्यै नम् ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये
नमो विष्णवे बृहते करोमि।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय आरण्यके द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥